

بررسی ظرفیت تثبیت پتاسیم در تعدادی از خاک‌های زیرکشت نیشکر خوزستان

عبدالامیر بستانی^{۱*} - غلامرضا ثواقبی فیروزآبادی^۲

تاریخ دریافت: ۸۹/۱/۲۱

تاریخ پذیرش: ۹۰/۴/۸

چکیده

این پژوهش به منظور بررسی اثر غلظت پتاسیم اعمال شده و سابقه کشت بر میزان تثبیت پتاسیم در خاک‌های زیرکشت نیشکر خوزستان در شرایط اینکوبیشن (رطوبت FC و دمای ۳۰°C)، اجرا گردید. بدین منظور تعداد ۷۰ نمونه مرکب خاک در قالب ۳۵ جفت از دو عمق ۳۰-۶۰ و ۰-۳۰ سانتی متری از خاک‌های زیرکشت نیشکر مزارع سه کشت و صنعت هفت تپه (با حداکثر ۴۱ سال سابقه کشت)، کارون (با حداکثر ۲۶ سال سابقه کشت) و طرح توسعه نیشکر (با حداکثر ۸ سال سابقه کشت) نمونه برداری شد. به منظور بررسی اثرات تیمار پتاسیم و سابقه کشت گیاه نیشکر بر میزان تثبیت پتاسیم، آزمایشی به صورت فاکتوریل با چهار سطح پتاسیم اعمال شده (صفر، ۱۵۰، ۳۰۰ و ۶۰۰ میلی گرم در کیلوگرم خاک) و سابقه کشت در چهار سطح (کمتر از ۱۰، ۱۰-۲۰، ۲۰-۳۰ و بیش از ۳۰ سال) در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی انجام شد. نتایج نشان داد که میزان تثبیت پتاسیم در خاک‌های مورد مطالعه از $17/74 \text{ mg kg}^{-1}$ تا $129/15 \text{ mg kg}^{-1}$ متغیر بود. با افزایش غلظت پتاسیم اعمال شده (در دامنه غلظت‌های مطالعه شده) هم مقدار و هم درصد تثبیت پتاسیم افزایش یافت ($P < 0.01$). حدود ۷۰ درصد از پتاسیم اضافه شده حتی پس از شش ماه اینکوبیشن، به صورت قابل جذب برای گیاه باقی ماند. تا قبل از ۳۰ سال سابقه کشت، اختلاف معنی داری بین سوابق مختلف و میزان تثبیت پتاسیم و نیز افزایش در پتاسیم قابل جذب وجود نداشت، اما در زمان‌های طولانی تر با افزایش سابقه کشت میزان تثبیت نیز افزایش یافت ($P < 0.01$). نتایج نشان داد که در ۸۲/۸ درصد از خاک‌های سطحی (عمق ۰-۳۰ سانتی متری) و ۸۵/۸ درصد از خاک‌های زیرسطحی (عمق ۳۰-۶۰ سانتی متری) میزان پتاسیم قابل جذب کمتر از ۱۲۰ میلی گرم در کیلوگرم خاک می باشد. همبستگی منفی و معنی داری بین میزان تثبیت پتاسیم و درصد رس، رطوبت اشباع، ظرفیت تبادل کاتیونی، درصد ماده آلی و پتاسیم قابل دسترس به دست آمد.

واژه‌های کلیدی: تثبیت پتاسیم، سابقه کشت، نیشکر

مقدمه

پتاسیم قابل جذب در این خاک‌ها به میزان پائینی رسیده و رس‌هایی همانند ایلات با ساختار باز به وجود می آید. با تشدید عملیات تولید کشاورزی موجودی پتاسیم ناکافی می شود. اما گیاه نسبت به کاربرد کود پتاسیم پاسخ ناچیزی نشان می دهد. زیرا افزایش غلظت پتاسیم در محلول منجر به ورود پتاسیم در نقاط تخلیه شده بین شبکه‌ای و در نتیجه بسته شدن شبکه و خارج شدن پتاسیم از حالت قابل دسترس برای گیاه می شود. نتایج نشان می دهد که عواملی همچون نوع و درصد رس، pH خاک، درصد کربنات کلسیم معادل (CCE^3)، میزان هیدراکسیدهای آهن و آلومینوم، چرخه خشک و مرطوب شدن خاک، ماده آلی و سابقه کشت از جمله عوامل موثر در تثبیت پتاسیم در خاک می باشند (۷، ۱۶، ۲۹ و ۳۰). شایو و همکاران (۲۶) با مطالعه تثبیت پتاسیم نتیجه گرفتند که با افزایش غلظت پتاسیم، میزان تثبیت افزایش ولی درصد تثبیت کاهش می یابد. آریفین و همکاران (۵) با

پتاسیم در خاک به چهار شکل محلول، تبادل، غیرتبادلی یا به سختی قابل تبادل و پتاسیم ساختاری وجود دارد (۱۸). واکنش‌های تعادلی و سینتیکی موجود بین آنها تعیین کننده مقدار پتاسیم قابل دسترس گیاه در هر زمان می باشد (۳۱). بر طبق تعریف تثبیت پتاسیم برگشت (تبدیل) فرم محلول یا تبادل پتاسیم به فرم غیرقابل تبادل است (۱۶). تثبیت پتاسیم نتیجه گرفتار شدن مجدد یون‌های K^+ بین لایه‌های کانی‌های ۲:۱ به ویژه در رس‌هایی نظیر ایلات و ورمی کولایت است. در برخی از نواحی، خاک‌ها سال‌ها بدون کاربرد کود پتاسیمی برای کشاورزی مورد استفاده قرار می گیرند. به این ترتیب مقادیر قابل ملاحظه‌ای پتاسیم از خاک خارج شده و در نتیجه

۱- استادیار گروه علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شاهد

*- نویسنده مسئول: (Email: Bostani_am@yahoo.com)

۲- دانشیار گروه علوم خاک، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی (کرج)، دانشگاه تهران

3- Calcium carbonate equivalent.

مواد و روش‌ها

۷۰ نمونه مرکب خاک در قالب ۳۵ جفت از دوعق ۳۰-۰ و ۶۰-۳۰ سانتی‌متری از مزارع سه کشت و صنعت هفت تپه (Fluventic Haplustepts)، با حداکثر ۴۱ سال سابقه کشت)، کارون (Fluventic Haplustepts)، با حداکثر ۲۶ سال سابقه کشت) و طرح توسعه نیشکر (واحدهای امام خمینی Fluventic Haplustepts، و امیرکبیر Typic Haplosalids، با حداکثر ۸ سال سابقه کشت) به گونه‌ای نمونه‌برداری شد که مزارع انتخاب شده هیچ‌گونه کود پتاسیمی دریافت نکرده باشند و نمونه‌های گرفته شده از مزارع مختلف اولاً از پراکنش خوبی برخوردار بوده و حتی‌المقدور تمام منطقه را تحت پوشش قرار دهند و ثانیاً از نظر خصوصیات هم‌چون بافت، پتاسیم قابل دسترس و سابقه کشت دارای گستره وسیعی باشند. نمونه‌ها پس از هواخشک شدن، کوبیده و از الک دو میلی‌متری عبور داده و سپس جهت انجام آزمایش‌های لازم در قوطی نگهداری شدند. خصوصیات فیزیکی و شیمیایی مانند بافت خاک به روش هیدرومتر (۲۷)، درصد رطوبت اشباع، تهیه عصاره اشباع و تعیین هدایت الکتریکی و pH آن به روش رودز (۲۴)، درصد کربنات کلسیم معادل (CCE) به روش کلسیمتر فشاری (۲۱)، درصد کربن آلی به روش اکسایش تر (۲۰)، ظرفیت تبادل کاتیونی به روش باور (۸)، پتاسیم محلول در عصاره اشباع و پتاسیم قابل استخراج با استات آمونیوم نرمال و خنثی (۱۵) و پتاسیم قابل استخراج با اسید نیتریک جوشان یک مولار و خنثی (۱۵) اندازه‌گیری شد. جهت شناسایی کانی‌های رس، پس از حذف آهک، مواد آلی و اکسیدهای آهن و جداسازی بخش رس، از تیمارهای اشباع رس با منیزیم، اشباع رس با پتاسیم در دمای معمولی، اشباع رس با منیزیم-گلیسرول و اشباع رس با پتاسیم و اعمال دمای ۵۵۰^oC بر روی نمونه استفاده شد و با استفاده از دستگاه XRD، کانی‌های رس مشخص و شناسایی گردید (۱۱ و ۱۴). با توجه به خصوصیات از قبیل ظرفیت تبادل کاتیونی، نوع رس، پتاسیم قابل استخراج با استات آمونیوم، درصد آهک و سابقه کشت، در مجموع ۱۳ نمونه خاک که همگی از عمق ۳۰-۰ سانتی‌متری بودند، جهت مطالعه تثبیت پتاسیم انتخاب شدند. روش مطالعه تثبیت پتاسیم به صورت زیر انجام گرفت. مقدار ۷۰ گرم خاک (خاک هوا خشک و از الک دو میلی‌متری عبور داده شده) از هر نمونه در پلیت ریخته شد. سپس غلظت‌های مختلف پتاسیم به صورت یکنواخت در سرتاسر نمونه به گونه‌ای اعمال شد که رطوبت نمونه در حدود اندکی بیش از ظرفیت مزرعه قرار گیرد. پس از اعمال غلظت‌های مختلف، نمونه‌ها به مدت ۶ ماه در دمای ۲۵-۳۰ درجه سانتی‌گراد در اینکوبیتور قرار داده شدند. در طول دوره اینکوبیشن اجازه داده می‌شد تا رطوبت نمونه از ظرفیت زراعی به نزدیک به حالت هوا خشک کاهش یافته و سپس توسط آب مقطر به رطوبت ظرفیت زراعی برگردانده می‌شد. سیکل خشک و مرطوب

مطالعه و بررسی تثبیت پتاسیم بر روی رس‌های استخراج شده از پنج سری خاک نتیجه گرفتند که رابطه کلی بین میزان پتاسیم اعمال شده و مقدار تثبیت، از طریق هم‌دمای جذب لانگمویر قابل تشریح است. بدین صورت که در ابتدا درصد بالایی از پتاسیم اضافه شده تثبیت و سپس با افزایش مقدار پتاسیم، از میزان تثبیت کاسته شده و در برخی حالات در انتها به صورت یک خط مستقیم در می‌آید. با این حال در یک مطالعه در کرت‌های دائمی مزرعه‌ای، مشخص گردید که درصد تثبیت پتاسیم با افزایش مقدار پتاسیم به کار رفته زیاد می‌گردد (۲۲). کشت طولانی مدت گیاهان با تقاضای بالای پتاسیم، در خاک‌هایی که کود پتاسه دریافت نکرده و یا به میزان اندکی دریافت کرده‌اند باعث رهاسازی و تخلیه پتاسیم از مکان‌های بین لایه‌ای و در نتیجه تخریب ساختار مینرالوژیکی می‌گردد. قریشی (۱۰) اظهار می‌دارد در اراضی تحت کشت، کاربرد کود پتاسیم علاوه بر تأمین نیاز گیاه، سبب دوام و پایداری برخی از کانی‌های رسی نیز می‌شود. پژوهش‌گران متعددی به بررسی رابطه بین سابقه کشت با تثبیت پتاسیم پرداخته و همبستگی‌های معنی‌داری در این زمینه به دست آورده‌اند. در مطالعه‌ای بر روی دو خاک رسوبی با خصوصیات فیزیکی و شیمیایی مشابه، ولی سابقه کشت متفاوت مشخص شد که مقدار تثبیت در تمام غلظت‌های پتاسیم اعمال شده در خاک با سابقه کشت طولانی‌تر، بیشتر می‌باشد ($P < 0.01$)، شینیواسا و خرا (۲۸) با بررسی تأثیر مقادیر مختلف کود پتاسیمی بر میزان تثبیت و پتاسیم قابل تبادل در دو خاک A (دارای سابقه کشت کم و میزان ایلایت و رس به ترتیب ۶۰/۸ و ۲۰ درصد) و B (دارای سابقه کشت طولانی و میزان ایلایت و رس به ترتیب ۳۴ و ۹/۷ درصد) نتیجه گرفت که مقدار افزایش در پتاسیم قابل تبادل در خاک A در تمام تیمارهای پتاسیمی بیشتر از خاک B بود. ایشان اظهار داشت که با افزودن مقدار ۲۰۰-۲۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم پتاسیم به خاک بعد از دو ماه اینکوبیشن، حداکثر میزان تثبیت در خاک A ۳۹-۴۲ و برای خاک B ۷۴-۸۲ درصد به دست آمد. رائو و همکاران (۲۳) با مطالعه وضعیت پتاسیم پس از ده دوره کشت متراکم ذرت و بدون کوددهی پتاسیم در خاک‌های ورتی‌سول، بیان داشتند که به طور میانگین پتاسیم محلول، تبادل، غیرتبادلی، ساختاری و پتاسیم کل به ترتیب به میزان ۸۲/۵، ۸۰/۸، ۴۸/۷، ۹/۶ و ۱۴/۷ درصد کاهش پیدا کرده‌اند.

با توجه به اهمیت پتاسیم در تغذیه گیاه نیشکر و عدم پاسخ نسبت به مصرف کود پتاسیمی در بعضی از خاک‌های تحت کشت این گیاه (۴)، پژوهش حاضر با اهداف زیر به مرحله اجرا درآمد. بررسی وضعیت فرم‌های مختلف پتاسیم در خاک‌های تحت کشت نیشکر؛ بررسی اثر غلظت پتاسیم و سابقه کشت بر میزان تثبیت پتاسیم.

شدن چندین بار در طول دوره اینکوبیشن صورت پذیرفت. ظرفیت تثبیت پتاسیم در دو زمان سه و شش ماه با استفاده از رابطه زیر تعیین شد:

$$K_F = (K_{av} + K_a) - K_t \quad (1)$$

که در آن، K_F : مقدار پتاسیم تثبیت شده (mg kg^{-1});

K_{av} : پتاسیم قابل دسترس خاک (mg kg^{-1});

K_a : مقدار پتاسیم افزوده شده (mg kg^{-1});

K_t : پتاسیم قابل دسترس نمونه پس از گذشت زمان مورد نظر (mg kg^{-1}) می‌باشد.

به منظور بررسی اثرات تیمار پتاسیم و سابقه کشت روی میزان تثبیت پتاسیم در خاک‌های تحت کشت این گیاه، آزمایشی به صورت فاکتوریل با چهار غلظت پتاسیم اعمال شده (صفر، ۱۵۰، ۳۰۰ و ۶۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) و سابقه کشت در چهار سطح (کمتر از ۱۰ سال، ۲۰-۱۰، ۳۰-۲۰ و بیش از ۳۰ سال) در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی انجام شد. کلیه آزمایشات در سه تکرار صورت پذیرفت. همچنین به منظور تعیین میزان پتاسیم اضافه‌شده از طریق آب آبیاری، نمونه‌های آب از کانال‌های هر مزرعه برداشته و میزان پتاسیم آنها با دستگاه فلیم‌فومتر اندازه‌گیری شد. در نهایت نتایج به‌دست آمده با نرم‌افزارهای آماری SAS و Excel مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج و بحث

ویژگی‌های کلی خاک‌ها

جدول ۱ گستره تغییرات خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک‌های مورد مطالعه در دو عمق ۳۰-۰ و ۶۰-۳۰ سانتی‌متری را نشان می‌دهد. بافت خاک‌ها عموماً سنگین و غالباً به کلاسه‌های بافتی رس سیلتی، لوم رسی سیلتی و لوم سیلتی تعلق دارند خاک‌ها آهکی با pH قلیایی بوده و مواد آلی خاک‌ها کم می‌باشد. شکل ۱ روند تغییرات پتاسیم محلول، تبادل (اختلاف پتاسیم قابل استخراج با استات آمونیوم نرمال و خنثی و پتاسیم محلول)، پتاسیم غیرتبادل (اختلاف پتاسیم قابل استخراج با استات آمونیوم نرمال و خنثی و پتاسیم کل (پتاسیم قابل استخراج با اسید نیتریک یک مولار جوشان) و پتاسیم کل (پتاسیم قابل استخراج با اسید نیتریک یک مولار جوشان) را نشان می‌دهد. غلظت پتاسیم تبادل برای عمق ۳۰-۰ سانتی‌متری بین ۴۲/۵۲ تا ۱۶۵/۳۳ با میانگین ۹۱/۶۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم و برای عمق ۶۰-۳۰ سانتی‌متری بین ۳۹/۹۹ تا ۱۳۴/۷۴ با میانگین ۸۳/۰۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم متغیر بود. به‌نظر می‌رسد این مقادیر با مقادیر پیشنهاد شده برای خاک‌های زیر کشت نیشکر در حد بحرانی و یا کمتر می‌باشد. میبر و وود (۱۹) سطح بحرانی پتاسیم تبادل برای خاک‌های زیر کشت نیشکر را ۱۱۳ میلی‌گرم بر کیلوگرم برای خاک‌های با بافت سبک تا متوسط و ۲۲۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم برای خاک‌های با بافت

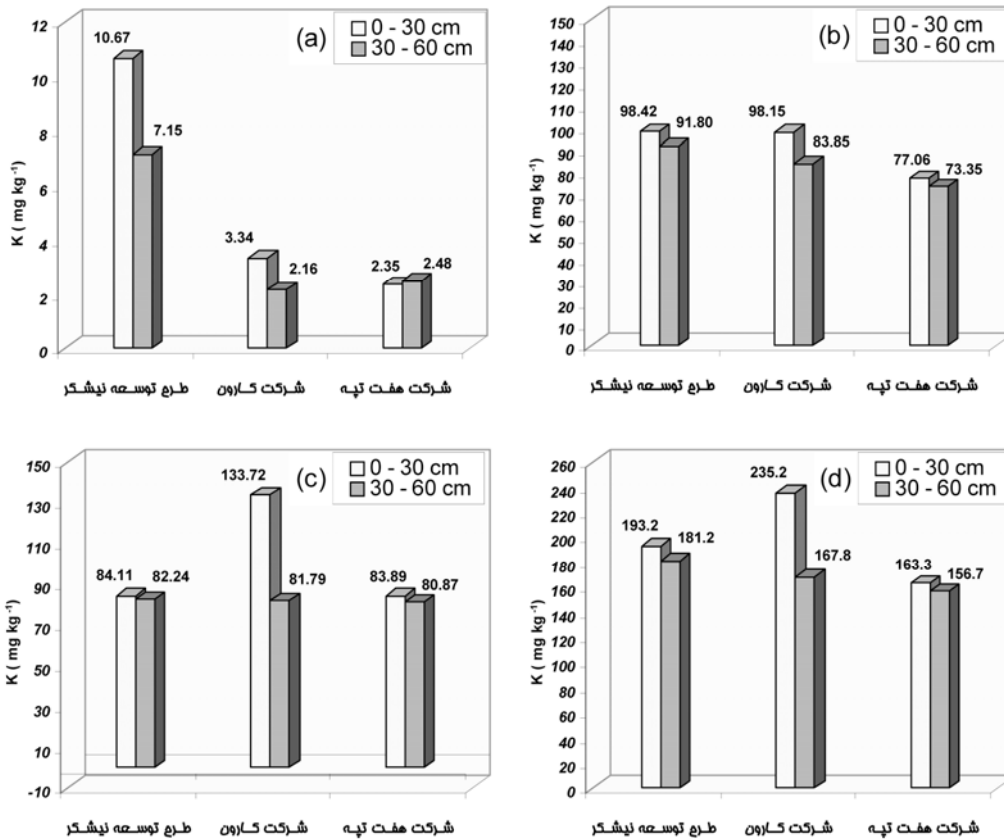
سنگین ذکر نمودند. همچنین تویفورد و رایب (۳۳) سطح بحرانی پتاسیم تبدلی برای مزارعی با عملکرد متوسط ۱۱۲ تن در هکتار را ۲۴۹ تا ۳۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم گزارش دادند. بنابراین به‌نظر می‌رسد سطح پتاسیم تبدلی به‌خصوص برای خاک‌های هفت‌تپه در وضعیت مناسبی نمی‌باشد. همچنین پتاسیم محلول خاک که به نوعی به عنوان فاکتور شدت در نظر گرفته می‌شود برای عمق ۳۰-۰ سانتی‌متری دارای غلظتی بین ۵/۳۳ تا ۱۷/۱۶ تا ۰/۵۷ تا ۱۷/۱۶ با میانگین ۵/۳۳ میلی‌گرم در لیتر و برای عمق ۶۰-۳۰ سانتی‌متری دارای غلظتی بین ۱/۱۵ تا ۱۲/۷۶ با میانگین ۳/۸۳ میلی‌گرم در لیتر به‌دست آمد. گاوآندر و همکاران (۹) با مطالعه فرم‌های مختلف پتاسیم خاک‌های زیر کشت نیشکر، مقدار پتاسیم محلول را بین ۱۲/۰۹ تا ۶۱/۰۱ با میانگین ۲۳/۴ میلی‌گرم در لیتر به‌دست آوردند. نظر به این که سطح پتاسیم تبدلی در این مطالعه پایین به‌دست آمد و از طرفی بین پتاسیم محلول و تبدلی ارتباط مستقیم وجود دارد، لذا پایین بودن سطح پتاسیم محلول در این خاک‌ها دور از انتظار نمی‌باشد. مقایسه خصوصیات اندازه‌گیری شده در دو عمق ۳۰-۰ و ۶۰-۳۰ سانتی‌متری نشان می‌دهد که میزان ماده آلی، پتاسیم محلول، پتاسیم تبدلی و پتاسیم غیرتبدلی در عمق ۳۰-۰ سانتی‌متری بیشتر از عمق ۶۰-۳۰ سانتی‌متری است ($P < 0.01$). بالا بودن میزان پتاسیم محلول و قابل دسترس در خاک سطحی نسبت به خاک تحت‌الارضی را می‌توان با ذکر این نکته که بخش قابل توجهی از پتاسیم جذب شده توسط گیاه نیشکر، در شاخ و برگ ذخیره می‌شود (۱۷) و آتش‌زدن مزارع قبل از برداشت باعث برگشت این پتاسیم به خاک سطحی می‌شود، توجیه نمود. نتایج به‌دست آمده نشان می‌دهد که برای عمق ۳۰-۰ سانتی‌متری، ۴۰ درصد از خاک‌های مورد مطالعه دارای پتاسیم قابل دسترس کمتر از ۹۰/۸۰ درصد دارای پتاسیم قابل دسترس بین ۹۰ تا ۱۲۰ و تنها در ۱۷/۱ درصد خاک‌ها پتاسیم قابل دسترس بیش از ۱۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک بود. در عمق ۶۰-۳۰ سانتی‌متری ۶۲/۸۵ درصد از خاک‌ها دارای پتاسیم قابل دسترس کمتر از ۹۰، ۲۲/۸۶ درصد دارای پتاسیم قابل دسترس بین ۹۰ تا ۱۲۰ و تنها در ۱۴/۲۸ درصد خاک‌ها پتاسیم قابل دسترس بیش از ۱۲۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک بود.

تثبیت پتاسیم

جدول ۲ و ۳ به ترتیب نتایج مینرالوژی و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک‌های استفاده شده برای مطالعه تثبیت پتاسیم را نشان می‌دهد. همان‌گونه که در جدول ۲ مشخص است کانی‌های موجود در بخش رس به‌طور عمده کلرایت، اسمکتایت، ایلایت و کانی‌های رسی مطبق می‌باشند که بسته به نوع منطقه ترتیب غالب بودن آنها متفاوت است. جعفری و باقرنژاد (۳) با بررسی تثبیت پتاسیم در خاک‌های زیر کشت نیشکر هفت‌تپه و اراضی بایر مجاور، اظهار داشتند برخلاف خاک‌های بایر، در خاک‌های کشت شده کانی‌های رسی قابل انبساط تشکیل شده است.

جدول ۱- برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاکهای مورد مطالعه

شرکت هفت تپه				شرکت کارون				شرکت نیشکر				واحد	ویژگی
۳۰-۶۰ cm		۰-۳۰ cm		۳۰-۶۰ cm		۰-۳۰ cm		۳۰-۶۰ cm		۰-۳۰ cm			
دامنه	میانگین	دامنه	میانگین	دامنه	میانگین	دامنه	میانگین	دامنه	میانگین	دامنه	میانگین	سال	
۳۷-۴۱	۳۷/۰۹	۳۷-۴۱	۳۷/۰۹	۱۷-۲۶	۲۱/۷۷	۱۷-۲۶	۲۱/۷۷	۵-۸	۶/۸۲	۵-۸	۶/۸۲	سال	سابقه کشت
۲۰/۴-۴۴/۸	۳۱/۶۲	۲۰/۴-۴۲/۸	۳۱/۷۱	۳۲-۵۲	۳۶/۴۹	۱۶-۵۰	۳۴/۰۹	۱۵/۲-۵۱/۶	۳۴/۶۷	۱۵/۲-۴۷/۶	۳۴/۶۷	%	رس
۳۰/۶-۵۴	۴۴/۴	۲۵/۶-۵۵	۴۶/۳۴	۴۲/۸-۶۲/۸	۵۲/۱۵	۴۴/۸-۶۰/۸	۵۲/۲۲	۱۵/۶-۵۵/۶	۴۱/۳۵	۱۵/۶-۵۵/۶	۴۱/۳۵	%	سیلت
۹/۶-۴۷/۶	۲۲/۹۶	۱۱/۶-۴۱/۶	۲۲/۰۵	۲/۲-۱۹/۲	۱۱/۳۵	۵/۲-۳۲/۲	۱۲/۶۹	۰/۸-۶۸/۸	۲۴/۹۸	۰/۸-۶۷/۲۰	۲۴/۹۸	%	شن
۲۶/۴-۵۷/۷	۴۹/۰۸	۳۷/۸-۵۲/۵	۴۷/۵۳	۴۲/۱-۶۵/۸	۵۵/۳	۳۸/۴-۵۹/۷	۵۱/۲۶	۳۳/۵-۶۲/۳	۵۰/۹۴	۳۹/۵-۶۲/۴	۵۰/۹۴	%	SP
۹/۱-۱۸/۳	۱۴/۰۹	۱۰/۵-۱۸/۷	۱۴/۴۸	۱۱/۱-۲۰/۱	۱۴/۹۳	۹/۹-۲۰/۵	۱۴/۸۳	۶/۶-۲۱/۳	۱۴/۳۴	۷/۱-۲۰/۹	۱۴/۳۹	(Cmol kg ⁻¹)	CEC
۰/۴۹-۰/۸۲	۰/۶۳	۰/۶۶-۱/۱۵	۰/۹۳	۰/۵۷-۱/۳۴	۰/۸۸	۰/۶۳-۱/۰۶	۱/۱۲	۰/۳۳-۱/۴۱	۰/۸۶	۰/۴۱-۱/۷۲	۰/۹۴	%	OM
۷/۷-۸/۱	۷/۸۷	۷/۷-۸/۳	۷/۹۸	۷/۹-۸/۴	۸/۰۷	۷/۶-۸/۵	۸/۱۲	۷/۳-۸/۳	۷/۸۵	۷/۲-۸/۳۰	۷/۸۲	-	pH
۰/۵۱-۲/۰	۱/۰۲	۰/۶۱-۱/۲۹	۰/۸۵	۰/۶-۲/۵۸	۱/۰	۰/۶۲-۲/۷۸	۱/۱۴	۱/۴-۶/۵	۳/۰۱	۱/۸۹-۵/۳۸	۳/۵۸	(dS m ⁻¹)	EC _e
۳۹/۹-۴۰/۲	۳۴/۳	۳۱/۵-۳۸/۱	۳۴/۴۳	۳۵/۷-۴۰/۹	۳۸/۴	۳۱/۹-۴۴/۸	۳۹/۳۳	۳۱/۳-۴۶/۳	۳۹/۸	۳۱/۸-۴۵/۶	۳۹/۹۴	%	CCE

شکل ۱- نمودار مقایسه میانگین (a) پتاسیم محلول، (b) پتاسیم تبادلی، (c) پتاسیم غیر تبادلی و (d) پتاسیم کل

غلظت شده است ($P < 0.01$). جانستون و میشل (۱۲) همبستگی خطی را بین میزان پتاسیم تبادلی اولیه خاک و رهاسازی پتاسیم از شکل غیر تبادلی نشان دادند. آنها همچنین رابطه کاملاً خطی بین کاهش در میزان پتاسیم تبادلی و رهاسازی پتاسیم از شکل غیر تبادلی را نشان دادند. استینکمپ (۳۲) اظهار می‌دارد که خشک کردن خاکی که پتاسیم قابل دسترس در آن پایین است، سبب رهاسازی پتاسیم از مکان‌های غیر تبادلی می‌گردد. نتایج مشابهی توسط جعفری و باقرنژاد (۳) برای خاک‌های هفت تپه مشاهده شده است. نتایج نشان می‌دهد که با افزایش غلظت پتاسیم، هم مقدار و هم درصد تثبیت پتاسیم افزایش یافت ($P < 0.01$). اگرچه نتایج به دست آمده توسط چندین پژوهش‌گر، بیان‌گر این مطلب است که روند کلی هم‌دمای تثبیت آن است که در ابتدا درصد بالایی از پتاسیم اضافه شده تثبیت گردیده و سپس با افزایش مقدار پتاسیم، از میزان تثبیت کاسته شده و در برخی حالات در انتها به صورت یک خط مستقیم در می‌آید (۵ و ۶)، اما نگاهی اجمالی به نتایج مذکور مشخص می‌نماید که نتایج فوق اغلب در آزمایش‌های کوتاه مدت (حداکثر چند روز) حاصل شده است. موضوع مسلم این است که مراحل تثبیت پتاسیم با مهاجرت یون‌های

آنها اعلام کردند عدم وجود این نوع کانی‌ها در اراضی کشت نشده بیان‌گر نوتشکلی این رس‌ها در خاک‌های کشت شده در اثر کشت و آبیاری طولانی مدت می‌باشد. متوسط تثبیت پتاسیم (برای تیمار ۶۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم و پس از شش ماه اینکوبیشن) در خاک‌های طرح توسعه نیشکر، کارون و هفت تپه به ترتیب ۱۸۸/۹۷، ۱۷۹/۷۲ و ۲۰۶/۳۸ میلی‌گرم بر کیلوگرم به دست آمد. اگر میانگین چگالی ظاهری خاک‌های مذکور، معادل $1/5 \text{ g cm}^{-3}$ فرض شود میزان تثبیت پتاسیم در این خاک‌ها تا عمق ۳۰ سانتی‌متری به ترتیب ۸۵۰/۳۶، ۸۰۸/۷۴ و ۹۲۸/۷۰ کیلوگرم در هکتار (معادل ۱۸۹۶/۹۳، ۱۸۰۴/۱۰ و ۲۰۷۱ کیلوگرم سولفات پتاسیم در هکتار) می‌شود. نتایج حاصل از تجزیه واریانس مقادیر تثبیت پتاسیم برای سطوح مختلف پتاسیم اضافه شده پس از سه و شش ماه اینکوبیشن و نیز نتایج حاصل از مقایسه میانگین‌ها از طریق آزمون دانکن برای متوسط پتاسیم تثبیت شده در غلظت‌های مختلف پتاسیم اعمال شده در جدول‌های ۴ و ۵ آورده شده است. نتایج نشان داد که تثبیت پتاسیم در تیمار شاهد، در تمام نمونه‌ها، منفی می‌باشد. به عبارت دیگر تر و خشک کردن خاک موجب رهاسازی پتاسیم از مکان‌های غیر تبادلی بر اساس شیب

بین لایه‌ای در می‌آید. این نتیجه نشان می‌دهد که اگر به این خاک‌ها کود پتاسه داده شود، اگرچه بخشی از آن توسط خاک تثبیت می‌شود، اما بخش قابل توجهی از آن نیز به شکل قابل جذب برای گیاه باقی مانده و می‌تواند مورد استفاده گیاه قرار بگیرد.

نتایج نشان داد که بین مقدار پتاسیم تثبیت شده و نیز درصد تبدیل پتاسیم اضافه‌شده به فرم قابل دسترس با سابقه کشت ارتباط معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$). نتایج حاصل از مقایسه میانگین‌ها از طریق آزمون دانکن برای متوسط پتاسیم تثبیت‌شده و نیز درصد تبدیل پتاسیم اضافه‌شده به فرم قابل دسترس در سوابق مختلف کشت در جدول‌های ۶ و ۷ آورده شده است. همان‌گونه که مشخص است، تا قبل از ۳۰ سال سابقه کشت اختلاف معنی‌داری بین سوابق مختلف و میزان تثبیت پتاسیم (و نیز درصد تبدیل پتاسیم اضافه‌شده به فرم قابل دسترس) وجود ندارد اما در زمان‌های طولانی‌تر با افزایش سابقه کشت میزان تثبیت (و نیز درصد تبدیل پتاسیم اضافه‌شده به فرم قابل دسترس) افزایش یافته است. نتایج به دست آمده با نتایج شینواسا و خرا (۲۸) مطابقت دارد.

جهت توجیه مطلب فوق ذکر نکات ذیل ضروری است. نتایج تجزیه آب نشان می‌دهد که مقدار پتاسیم موجود در آب آبیاری بسته به منبع آن (رودخانه‌های دز، کارون و ...) و فصول مختلف متفاوت و به‌طور میانگین حدود ۲/۵ میلی‌گرم در لیتر می‌باشد (۱ و ۳). همچنین بر طبق گزارش‌ها میزان آب آبیاری مورد نیاز برای هر هکتار مزرعه نیشکر در طول دوره رشد ۳۰۰۰۰ مترمکعب در سال است (۳). به عبارت دیگر حدود ۷۵ کیلوگرم پتاسیم در هکتار (معادل ۱۷۰ کیلوگرم کود سولفات پتاسیم) هر سال از طریق آب آبیاری به خاک اضافه می‌شود.

پتاسیم از لبه‌ها و سطوح به‌طرف قسمت‌های درونی کانی گسترش می‌یابد، و به‌علت کندی این مراحل، مقدار یونی که تثبیت می‌شود بسته به مقدار مکان‌های اختصاصی جذب پتاسیم و درصد اشباع پتاسیم خاک با زمان افزایش می‌یابد. با اضافه نمودن پتاسیم به یک خاک تخلیه شده، یون‌های پتاسیم بلافاصله در لبه‌ها و سطوح قرار گرفته و در نتیجه در کوتاه‌مدت مانع ورود یون‌های پتاسیم به قسمت‌های درونی کانی می‌شوند. به عقیده پرات (۲۲) در آزمایش‌های کوتاه‌مدت آزمایشگاهی، فرصت لازم جهت برقراری تعادل به خاک داده نمی‌شود. کریم (۱۳) معتقد است زمان لازم جهت نیل به تعادل شش ماه می‌باشد. با توجه به اینکه یکی از اهداف اصلی، نزدیک‌تر کردن شرایط آزمایشگاهی به شرایط مزرعه‌ای و در نتیجه امکان بسط نتایج آزمایشگاهی به دست آمده به مزارع است لذا جهت نیل به این هدف میزان تثبیت پتاسیم در زمان نسبتاً طولانی بررسی شد. شکل ۲ درصد افزایش پتاسیم قابل دسترس در غلظت‌های مختلف و در دو زمان سه و شش ماه را برای شرکت‌های مختلف نشان می‌دهد. همان‌گونه که مشخص است در دامنه غلظت‌های اعمال شده، حدود ۷۰ درصد از پتاسیم اضافه شده حتی پس از شش ماه اینکوبیشن، به‌صورت قابل دسترس باقی مانده است (بخش d شکل ۲). نتایج مشابهی توسط جعفری و باقرنژاد (۳) برای خاک‌های زیر کشت نیشکر هفت‌تپه گزارش شده است. نتایج نشان می‌دهد که اختلاف معنی‌داری بین دو شرکت طرح توسعه نیشکر و کارون از نظر درصد افزایش در پتاسیم قابل دسترس در تیمارهای مختلف وجود ندارد اما این اختلاف بین شرکت هفت‌تپه و دو شرکت مذکور معنی‌داری می‌باشد ($P < 0.01$). بنابراین با وجود تخلیه پتاسیم به‌ویژه در خاک‌هایی با سابقه کشت طولانی، تنها بخش اندکی از پتاسیم اضافه شده به خاک از دسترس گیاه خارج و به فرم تثبیت شده در فضای

جدول ۲- وضعیت مینرالوژی خاک‌های مورد مطالعه

شماره خاک	نام شرکت	ایالات	ورمی کولایت	کلرایت	اسمکتایت	کانی‌های مطبق	کائولینایت
۱	طرح توسعه	+++	-	+++	++++	++	-
۲	طرح توسعه	+++	-	+++	++++	++	+
۳	طرح توسعه	+++	-	++++	++++	++	-+
۴	کارون	+++	-+	+++	++++	++	+
۵	کارون	++++	-+	++++	+++	++	+
۶	کارون	++++	-+	++++	+++	++	+
۷	کارون	+++	-+	++++	++++	++	-
۸	کارون	+++	-+	+++	++++	++	+
۱۰	هفت‌تپه	++++	-	++++	+++	++	+
۹	کارون	+++	-+	++++	++++	++	-
۱۱	هفت‌تپه	+++	-	+++	++++	++	+
۱۳	هفت‌تپه	+++	-	+++	++++	++	-

جدول ۳- نتایج تعدادی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی نمونه‌های انتخاب شده برای اعمال تیمار پیتاسیم.

شماره خاک	قدمت کشت (سال)	رس	سیلت	شن	بافت خاک	CEC	CCE	SP	OM	pH	EC	پیتاسیم محلول		پیتاسیم تبادل		پیتاسیم قابل دسترس	
												mg L ⁻¹	ds m ⁻¹	mg kg ⁻¹	mg kg ⁻¹	mg kg ⁻¹	mg kg ⁻¹
۱	۷	۱۷/۴	۳۲/۲	۵۹/۶	S.L	۷/۲۴	۴/۸۳	۴/۷۰۶	۰/۴۲	۷/۶	۴/۵۷	۱۳/۶۷	۶۸/۳۴	۷۳/۹۵	۱۴۸/۰۴	۱۱۹/۳	۱۳۳/۲۶
۲	۷	۳۷/۶	۵۲/۶	۸/۸	Si.C.L	۱۷/۰۱	۳۶/۲۷	۵۴/۰۶	۱/۳۳	۸	۴/۶۰	۵/۲۴	۸۷/۶۱	۹۰/۷۱	۱۱۹/۳	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۳	۸	۴۷/۶	۴۷/۶	۴/۸	Si.C	۲۰/۷۱	۳۴/۵۵	۶۲/۴۰	۱/۷۲	۸/۲	۲/۱۷	۱۰/۴۶	۱۳۷/۳۳	۱۳۳/۹۶	۴۷/۵۴	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۴	۱۷	۱۶	۶۰/۸	۳۲/۲	Si.L	۹/۹۵	۴۲/۲۷	۲۸/۳۵	۰/۶۳	۸/۲	۰/۸۵	۲/۸۵	۴۴/۲۶	۴۵/۲۶	۸۶/۱۵	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۵	۲۰	۳۹/۶	۴۴/۸	۱۵/۶	Si.C	۱۶/۰۳	۳۴/۸۸	۵۲/۵۶	۰/۹۰	۸/۵	۱/۰۰	۳/۹۶	۱۵۱/۳۳	۱۵۳/۸۲	۹۴/۱۹	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۶	۱۷	۵۰	۴۴/۸	۵/۲	Si.C	۲۰/۵۵	۴۰/۹۹	۵۹/۲۴	۷/۰۶	۸/۳	۰/۸۳	۷/۲۲	۱۶۸/۲۴	۱۳۳/۵۵	۱۰۴/۳۶	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۷	۲۵	۲۸	۵۴/۸	۱۷/۲	Si.C.L	۱۱/۵۷	۴۴/۴۲	۵۶/۷۵	۰/۸۷	۸/۲	۰/۸۷	۲/۴۴	۷۳/۵۵	۱۳۳/۵۵	۴۸/۰۵	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۸	۲۶	۲۵/۶	۵۵/۲	۹/۲	Si.C.L	۱۶/۲۵	۳۶/۷	۵۸/۸۴	۱/۳۴	۸/۱	۱/۴۸	۲/۳۹	۹۲/۳۶	۱۳۳/۵۵	۱۰۴/۳۳	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۹	۲۶	۴۶	۴۶/۸	۷/۲	Si.C	۱۶/۰۷	۳۶/۲۷	۵۸/۸۴	۱/۳۹	۸/۵	۰/۷۷	۱/۸۸	۱۲۱/۱۶	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۱۰	۴۱	۲۰/۴	۵۵	۳۲/۶	Si.L	۱۱/۷۵	۳۷/۶۸	۴۷/۰۸	۰/۹۰	۷/۸	۱/۱۸	۱/۸۸	۵۵/۳۳	۵۶/۲۰	۴۵/۷۹	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۱۱	۲۹	۲۴/۸	۲۵/۶	۳۹/۶	L	۱۰/۷۶	۳۱/۵۵	۴۰/۵۲	۰/۶۶	۷/۷	۰/۷۵	۲/۷۰	۵۴/۲۰	۵۶/۲۰	۱۱/۳۹	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۱۲	۴۱	۳۲/۴	۵۳	۱۴/۶	Si.C.L	۱۵/۵۰	۳۴/۴۷	۴۶/۶۶	۱/۰۷	۸	۱/۰۰	۲/۸۱	۷۱/۶۵	۷۲/۹۶	۱۱/۰۲	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶
۱۳	۳۰	۴۰/۸	۴۷/۶	۱۱/۶	Si.C	۱۷/۴۴	۳۳/۱۶	۵۰/۵۹	۱/۰۷	۷/۹	۰/۶۱	۱/۸۸	۹۴/۶۹	۹۵/۶۴	۱۶۷/۳۶	۱۳۳/۲۶	۱۳۳/۲۶

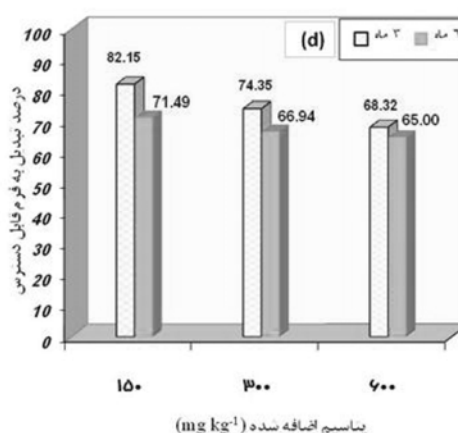
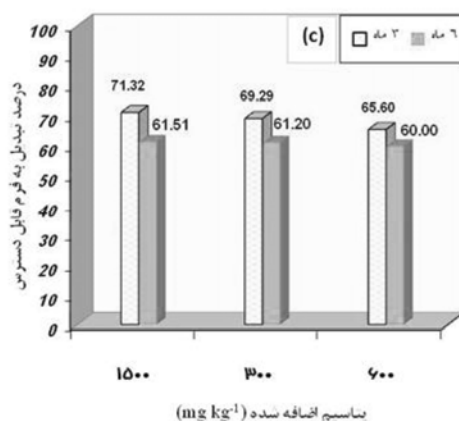
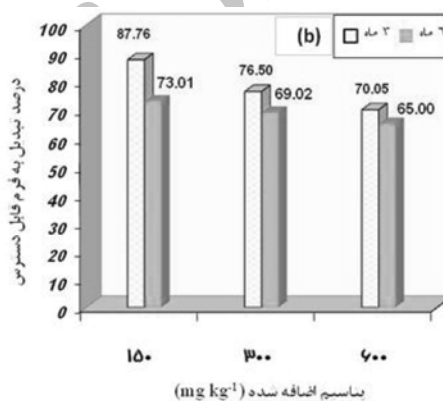
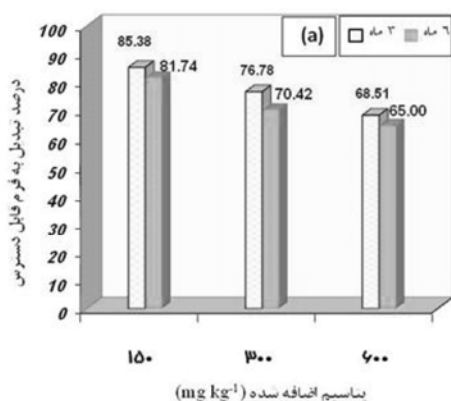
جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس مقادیر تثبیت پتاسیم در سطوح مختلف پتاسیم و سوابق کشت

میانگین مربعات		آزادی	منابع تغییر
تثبیت پتاسیم (پس از ۶ ماه)	تثبیت پتاسیم (پس از ۳ ماه)		
۲۱۹۱/۶۶**	۸۷۲/۷۷۵**	۳	سابقه کشت (سال)
۲۱۸۵۱/۳۴**	۴۴۴۸۰/۱۷۳**	۳	پتاسیم اضافه شده (mg kg^{-1})
۶۳۳/۱۳ ^{ns}	۱۰۹/۹۳۳ ^{ns}	۹	سابقه کشت × پتاسیم اضافه شده
۷۴/۳۵۱	۲۹/۹۵۷	۱۶	خطای آزمایشی
۳۸۹/۶۲	۱۷۳/۱۷۵	۱۳۴	خطای نمونه برداری

** و ns : به ترتیب معنی دار در سطح ۱ درصد و غیر معنی دار

جدول ۵- گروه بندی میانگین‌های تثبیت پتاسیم مربوط به اثر غلظت‌های مختلف (mg/kg^{-1}) به روش دانکن

متوسط تثبیت پس از ۶ ماه	متوسط تثبیت پس از ۳ ماه	تعداد مشاهده	پتاسیم اضافه شده (mg kg^{-1})
d-۱۹/۳۰۲	d-۱۶/۵۶۵	۳۹	۰
c۴۲/۷۶۹	c۲۶/۷۷۲	۳۹	۱۵۰
b۹۹/۱۸۹	b۷۶/۹۶۳	۳۹	۳۰۰
a۱۳۱/۸۷۶	a۱۹۰/۰۵۶	۳۹	۶۰۰

شکل ۲- درصد تبدیل پتاسیم اضافه شده به فرم قابل دسترس در (a) خاک‌های طرح توسعه نیشکر، (b) کارون، (c) هفت تپه و (d) میانگین هر سه شرکت

جدول ۶- گروه‌بندی میانگین‌های تثبیت پتاسیم مربوط به اثر سابقه کشت به روش دانکن:

متوسط تثبیت پتاسیم		تعداد مشاهده	سابقه کشت (سال)
(پس از ۶ ماه)	(پس از ۳ ماه)		
b۵۳/۷۵۵	b۶۶/۰۸۳	۳۶	<۱۰
b۵۵/۲۰۲	b۶۲/۲۷۵	۳۶	۲۰-۱۰
b۵۱/۸۷۵	b۶۰/۷۴۰	۳۶	۳۰-۲۰
a۸۶/۲۶۵	a۸۳/۴۲۲	۴۸	>۳۰

جدول ۷- گروه‌بندی میانگین‌های افزایش در پتاسیم قابل‌دسترس مربوط به اثر سابقه کشت به روش دانکن

متوسط افزایش پتاسیم قابل دسترس		تعداد مشاهده	سابقه کشت (سال)
(پس از ۶ ماه)	(پس از ۳ ماه)		
a۲۰۸/۷۴۵	a۱۹۶/۴۱۷	۳۶	<۱۰
a۲۰۷/۲۹۸	a۲۰۰/۲۲۴	۳۶	۲۰-۱۰
a۲۱۰/۶۲۵	a۲۰۱/۷۶۰	۳۶	۳۰-۲۰
b۱۷۶/۲۵۴	۱۷۹/۰۷۸b	۴۸	>۳۰

آلی. pH و پتاسیم قابل دسترس به‌دست آمد. از طرف دیگر همبستگی بین تثبیت پتاسیم در تیمارهای پتاسیمی و فاکتورهای مذکور به‌صورت منفی و معنی‌دار به‌دست آمد. همچنین میزان پتاسیم تثبیت شده و سابقه کشت همبستگی مثبت و معنی‌داری به‌دست آمد.

نتیجه‌گیری

نیسکر پتاسیم را نسبت به سایر عناصر غذایی بیشتر جذب می‌کند (۱۷). برداشت نیسکر بدون افزودن کود پتاسیم سبب تخلیه این عنصر از خاک در درازمدت می‌گردد. نتایج نشان داد که سطح بحرانی پتاسیم قابل دسترس در مقایسه با سطوح بحرانی ارائه‌شده برای نیسکر به‌خصوص برای خاک‌های هفت‌تپه پایین‌تر است. نتایج نشان داد با افزایش غلظت پتاسیم، هم میزان و هم درصد تثبیت پتاسیم افزایش یافت ($p < 0.01$). به‌طور میانگین حدود ۳۰ درصد از پتاسیم اضافه شده به خاک پس از شش ماه اینکوبیشن تثبیت شد و نزدیک به ۷۰ درصد به فرم قابل دسترس باقی ماند. همچنین در تیمار شاهد سیکل خشک و مرطوب شدن سبب آزاد شدن پتاسیم و افزایش در پتاسیم قابل دسترس گردید. نتایج نشان داد که میزان تثبیت پتاسیم و نیز افزایش در پتاسیم قابل دسترس در خاک‌های با قدمت کشت بیش از ۳۰ سال به‌طور معنی‌داری با سایر خاک‌ها متفاوت بود.

همچنین تجمع بیش از ۵۰ درصد پتاسیم جذب‌شده توسط گیاه در شاخ و برگ از یک سو (۱۷) و آتش زدن مزارع نیسکر قبل از برداشت از سوی دیگر، منجر به برگشت قسمت عمده‌ای از پتاسیم جذب‌شده توسط گیاه به خاک سطحی می‌شود. از طرف دیگر نتایج بیانگر این واقعیت است که به علت غنی بودن خاک‌ها از پتاسیم در قبل از به‌برگشت رفتن آنها (نتایج مینرالوژی) و نیز بالا بودن ظرفیت بافری پتاسیم (۲)، خاک توانایی تأمین نیاز گیاه به پتاسیم را بدون استفاده از ذخایر پتاسیم برای مدت نسبتاً طولانی داشته است. بنابراین با توجه به نکات ذکر شده می‌توان نتیجه گرفت که تأمین قسمتی از پتاسیم مورد نیاز از طریق آب آبیاری و نیز برگشت قسمت عمده‌ای از پتاسیم جذب‌شده توسط گیاه به خاک سطحی بر اثر آتش‌زدن شاخ و برگ‌ها و بالا بودن سطح پتاسیم قابل دسترس گیاه در سال‌های اولیه باعث شده تا شدت کاهش پتاسیم قابل دسترس نسبت به زمان در حد پائینی باشد. یعنی برداشت پتاسیم توسط گیاه برای حدود ۳۰ سال متمادی، بدون خروج پتاسیم از مکان‌های غیرتبادلی در حد معنی‌دار بوده اما پس از این مدت زمان، سطح پتاسیم قابل دسترس به اندازه‌ای افت کرده که بر اساس شیب غلظت، پتاسیم از مکان‌های غیرتبادلی خارج و به‌صورت قابل دسترس درآمده است و در اصل روند تخلیه پتاسیم از این زمان به بعد شروع شده است.

همبستگی مثبت و معنی‌داری بین میزان رهاسازی در تیمار شاهد (k_0) و درصد رس، رطوبت اشباع، ظرفیت تبادل کاتیونی، درصد ماده

منابع

۱- بارانی مطلق م. و ثوابی فیروزآبادی غ.ر. ۱۳۸۴. بررسی تخلیه پتاسیم از خاک‌های زیر کشت نیسکر خوزستان. مجله علوم کشاورزی ایران.

۳۶(۵):۱۱۹۶-۱۱۸۵.

- ۲- بستانی ع.ا. و ثواقبی فیروزآبادی غ.ر. ۱۳۸۵. منحنی کمیت- شدت پتاسیم (Q/I) و همبستگی پارامترهای آن با خصوصیات تعدادی از خاک‌های زیر کشت نیشکر خوزستان. مجله علوم کشاورزی ایران. ۳۷(۳):۴۷۹-۴۷۱.
- ۳- جعفری س. و باقرنژاد م. ۱۳۸۶. اثرات تر و خشک شدن و سیستم‌های کشت بر تثبیت پتاسیم در برخی از خاکها و رس‌های خوزستان. علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. ۱۱(۴۱):۸۹-۷۵.
- ۴- جعفری س.، باقرنژاد م. و چرم م. ۱۳۸۴. ارزیابی تغییرات برخی از خصوصیات فیزیکوشیمیایی اراضی زراعی (تحت کشت نیشکر و تناوبی) و بکر منطقه هفت‌تپه، خوزستان. مجله علمی کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز. ۲۸(۱):۱۸۲-۱۶۵.
- 5- Arfin H., Perkins F., and Tan K.H. 1973. Potassium fixation and reconstitution of micaceous structures in soils. *Soil Sci.* 116 (1): 31-35.
- 6- Badraoui M., and Bloom P.R. 1989. The effect of wetting and drying cycles, Temperature and extracting solutions on measured potassium fixation in soils of two regions of Morocco. *Commun. Soil Sci. Plant Anal.* 20(13&14): 1353-1375.
- 7- Bouabid R., Badraoui M., and Bloom P.R. 1991. Potassium fixation and charge characteristics of soil clay. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 55: 1493-1498.
- 8- Bower C.A., Reitemeier R.F., and Fireman M. 1952. Exchangeable cation analysis of saline and alkali soils. *Soil Sci.* 73: 251-261.
- 9- Gawander J.S., Gangaiya P., and Morrison R.J. 2002. Potassium Studies on Some Sugarcane Growing Soils in Fiji. *S. Pac. J. Nat. Sci.* 20: 15 - 21.
- 10- Ghorayshi M. 1988. Potassium reactions in three Swedish soils under intensive cropping as related to clay mineralogy. Ph.D. Thesis, Swedish University of Agricultural Sciences, Uppsala, Sweden.
- 11- Jackson M.L. 1975. Soil chemical analysis-advanced course. University of Wisconsin, College of Agriculture, Department Of Soils, Madison, WI.
- 12- Johnston A.E., and Mitchell J.D.D. 1974. The behavior of K remaining in soils from the Agdell experiment at Rothamsted. Rothamsted Experimental Station Report. Part 2, 74-97.
- 13- Karim A.Q.M.B., and Malek M.A. 1956. Potassium fixation in East Pakistan soils under different conditions. *Soil Sci.* 76: 229-238.
- 14- Kittrick J.A., and Hope E.W. 1963. A procedure for the particle- size separation of soils for x-ray diffraction analysis. *Soil Sci.* 96: 312-325.
- 15- Knudsen D., Peterson G.A., and Pratt P.F. 1982. Lithium, Sodium and Potassium. P.225-246. In: A.L. Page (ed.). *Methods of soil analysis. Part 2. Am. Soc. Agron., Soil Sci. Soc. Am. Madison, WIs., USA.*
- 16- Malavolta E. 1985. Potassium status of tropical and subtropical region soils. p. 163-200. In: R.D. Munson (ed.). *Potassium in Agriculture. SSSA.*
- 17- Malavolta E. 1994. Nutrient and fertilizer management in sugarcane. *Int. Potash. Inst Res. Topic 14. Basel. Switzerland.*
- 18- Martin H.W., and Sparks D.L. 1985. On the behavior of nonexchangeable potassium in soils. *Commun. Soil Sci. Plant Anal.* 16:133-162.
- 19- Meyer J.H., and Wood R.A. 1985. Potassium nutrition of sugarcane in South African sugar industry. In: *Proc. Of the Potassium Symposium, Pretoria 1985.* p. 205-213.
- 20- Nelson D.W., and Sommers L.E. 1982. Total carbon, organic carbon, and organic matter. p.539-579. in: A.L. Page (ed.). *Methods of soil analysis. Part 2. Am. Soc. Agron., Soil Sci. Soc. Am. Madison, WIs., USA.*
- 21- Nelson R.E. 1982. Carbonate and gypsum. p.181-196. In: A.L. Page (ed.). *Methods of soil analysis. Part 2. Am. Soc. Agron., Soil Sci. Soc. Am., Madison, WIs., USA.*
- 22- Pratt P.F., and Goulben B. 1956. Potassium fixation in soil of long-term fertility trial with citrus. *Soil Sci.* 84:225-232.
- 23- Rao C.S., Khera M.S., and Rao A.S. 1994. Soil potassium depletion and K replenishment capacity under intensive cropping. *J. of Potassium Research.* 10(3): 229-235.
- 24- Rhoades J.D. 1982. Soluble salts. p. 167-179. In: A.L. Page (ed.). *Methods of soil analysis. Part 2. Am. Soc. Agron., Soil Sci. Soc. Am., Madison, WIs., USA.*
- 25- Sahu S., and Gupta S.K. 1987. Fixation and release of potassium in some alluvial soils. *Journal of Indian Society of Soil Science.* 35: 29-34.
- 26- Shaviv A., Mohsin M., Pratt P.F., and Mattigod S.V. 1985. Potassium fixation characteristics of five southern California soils. *Soil Sci. Soc. Am. J. Vol. 49 (6):* 1105-1109.
- 27- Sheldrick B.H., and Wang C. 1993. Particle size distribution. p. 499-511. In M. R. Carter. (ed.) *Soil sampling and methods of analysis. Canadian Society of Soil Science. Lewis Publishers. Ottawa, Ontario, Canada.*
- 28- Shinivasa Rao Ch., and Khera M.S. 1995. Potassium fixation characteristics and fertilizer K requirements of illitic alluvial soils by two-step alternate methods. *J. Indian Soc. Soil Sci.* 43(2): 186-191.

- 29- Sparks D.L., and Libhardt W.C. 1982. Temperature effects of potassium exchange and selectivity in Delaware soils. *Soil Sci.* 133: 10-17.
- 30- Sparks D.L. 1987. Potassium dynamic in soils. *Adva. Soil Sci.*6: 1-63.
- 31- Sparks D.L. 2000. Bioavailability of soil potassium. P. 38-53. In: M.E. Sumner(ed.). *Handbook of Soil Science*. CRD Press. Boca Raton FL.
- 32- Steenkamp C.J., Theron A.A., and Bruyn J.A.De. 1989. Potassium fixation in an Arcadia soil. II. Fixation by the clay fraction. *South African Journal of Plant and Soil* .6(2): 86-91.
- 33- Twyford I.T., and Wright A.C.S. 1965. *The Soil Resources of Fiji Islands*, Vol. 1. Her Majesty's Printers, Suva, Fiji, 152p.

Archive of SID

Study of Potassium Fixation Capacity in Some Under-Cultivation Sugarcane Soils in Khuzestan

A. Bostani^{1*} - Gh. Savaghebi²

Received:10-4-2010

Accepted:29-6-2011

Abstract

This study was conducted to investigate, under incubation conditions (FC moisture and temperature of 30° c), the effect of the potassium concentration and the cultivation background on the K- fixation in Khuzestan's sugarcane under-cultivation soils. For this reason, 70 complex soil samples in 35 pairs each coupled out of two different depths (0-30 and 30-60 cm), chosen from the under-cultivation soils of 3 different farmland: Haft Tappeh Agro- industry (with a maximum cultivation background of 41 years), Karun (with a maximum cultivation background of 30 years), and sugarcane Development Plan (with a maximum cultivation background of 8 years) were supplied. In order to study of the effect of the Potassium concentration and the sugarcane cultivation background on the K- fixation, a factorial experiment with 4 levels of the K concentration (0, 150, 300, 600, mg kg⁻¹), and 4 levels of the cultivation background (less than 10 years, 10-20, 20-30, and more than 30) in based on completely randomized design was conducted. The results showed that the amount of Potassium fixation ranged from 17.74 mg kg⁻¹ to 129.15 mg kg⁻¹. With an increase in the potassium concentration, the amount and percentage of the K- fixation were both increased (p <0.01).the results showed that even after 6 month of incubation, about 70 percent of the K added still remained in the form of available for the plant. Until before 30 years of cultivation background, there was not observed any significant difference between various backgrounds and amount of K- fixation as well as increase in potassium availability, but at longer times, K- fixation was increased with increase of cultivation background. (P<0.01).The results showed that the amount of available Potassium, in 82.8 percent of the surface soils (0-30 cm), and 85.8 percent of subsurface soils (30-60 cm), is less than 120 mg/kg of soil. A negative and significant correlation between the amount of Potassium fixation and clay, PH, CEC, OM, exchangeable and available Potassium was obtained.

Keywords: Potassium fixation, Cultivation background, Sugarcane

1- Assistant Professor, Department of Soil Science, Faculty of Agriculture, Shahed University

(*- Corresponding Author Email: Bostani_am@yahoo.com)

2- Associated Professor, Department of Soil Science, Agriculture and Natural Resources (Karaj), Tehran University